

[Handelsministeren.]

Inden for det vareområde, der er på bunden liste, kan der herske forskellige grader af frihed for indførslen. I den senere tid er der ad flere veje skabt større frihed for importørerne. Varer er således i et ikke ringe antal tilfælde overført til regional bevillingsudstedelse, hvorved importørerne sættes i stand til bedre at købe, hvor det er billigst og bedst.

Yderligere søger man at udvide importørernes dispositionsmuligheder gennem oprettelsen af såkaldte brancheområder, hvorved vidt forskellige varenumre henføres til bestemte grupper, således at importørerne frit kan vælge herindenfor, hvilken vare de vil importere. Der er således inden for den bundne listes rammer sket en ikke helt ubetydelig liberalisering af indførslen.

Selv om hensynet til vore valutariske forhold og til markedsplanerne m. m. nødvendiggør en vis forsigtighed med hensyn til egentlig overførsel til friliste, er det imidlertid åbenbart, at der kan være de tilfælde, hvor der foreligger en så klar dansk producent- eller forbrugerinteresse i en reduktion af de hjemlige priser, at man, selv bortset fra planerne om fællesmarkeder m. m., af hensyn til vore konkurrencemuligheder over for udlandet og af hensyn til den hjemlige prisdannelse må gå ind for en vis frigørelse af importen. Denne behøver som nævnt ikke at finde sted i form af en egentlig frilistning, men kan ske i form af en mere liberal bevillingsudstedelse inden for de bundne lister. Der er grund til at antage, at liberaliseringen i den nærmeste fremtid vil finde sted under begge disse former.

Gennem de undersøgelser, der er foretaget over priserne her i landet sammenlignet med priserne i andre lande, de såkaldte § 2-undersøgelser, er der blevet konstateret visse tilfælde, hvor der foreligger en betydelig prisforskel mellem udland og indland. I sådanne tilfælde har man i et vist omfang lukket op for importen for derigennem at formindske prisforskellen, og det er, som det fremgår af lovforslaget, hensigten at fortsætte denne politik. Men det er også tanken på dette område at gå forsigtigt frem, således at dansk industri kan tilpasse sig importen og eventuelt gennem rationaliseringer og prisnedsættelser opnå,

at en eventuel frigivelse af importen kun fører til en ret begrænset import.

Enhver importregulering vil have en tilbøjelighed til at flytte produktionen, således at denne kommer til at foregå steder, hvor den ikke ville komme i gang af sig selv. Gennem importreguleringens beskyttelse er der utvivlsomt kommet megen industri i gang i Danmark, hvoraf en væsentlig del sikkert også i det lange løb vil vise sig at have eksistensberettigelse her; men det kan ikke undgås, at man også er kommet til at opuntre til former for industri, som kun kan leve bag importreguleringens beskyttelse. Det vil sikkert være klogt, at man ved fremtidig importregulering ikke i alt for høj grad opretholder beskyttelsen af en industri, som alligevel ikke under frie forhold vil kunne klare sig.

Når man som i Danmark har haft importregulering i 25 år, må nødvendigvis spørgsmålene om fordelingen af importtilladelse blive et meget stort spørgsmål. At modtage en importtilladelse vil kunne være af stor kontant værdi for den handlende. Men vil man ikke splitte importen op i for små portioner, og vil man ikke risikere at give importtilladelse til folk, der ikke har de rette muligheder for at udnytte dem, må man være tilbageholdende med anerkendelse af nyimportører. På den anden side må man også sørge for, at der er muligheder for, at nye folk kan komme ind. Gør man ikke det, fører det let til, at branchens forhold stivner i traditioner, og at det bliver for let at skabe karteller eller andre former for aftaler mellem branchens medlemmer. Det er derfor vigtigt, at der er en stadig adgang for nye importører til at blive anerkendt.

En anden fare, der truer en gammel importregulering, er, at visse importtilladelse gives til importører, som ikke ville have været i stand til at opretholde en importforretning, hvis det ikke var, at de fra gammel tid havde importtilladelse. Der er mange former mellem den stagnerende virksomhed og den såkaldte sofaimport.

Det må være vigtigt, at de, der skal administrere importtilladelse, stadig har for øje, at importtilladelse kun gives til folk, der også uden importreguleringen ville drive forretning på det område. Vi må lige-